

Վահան Թեքեյան

Երագ

Այս գիշեր գրեց ես երագեցի
Եվ կփնտրեմ այսօր ամեն տեղ
Մազերըդ՝ խավար, նայվածքըդ՝ կանթեղ,
Ակռաներդ՝ մարգրիտ, ականջըդ՝ խեցի:
Այս գիշեր գրեց ես երագեցի
Եվ բերնիս վրա շրթունքիդ հյութեղ
Վերադարձավ համն ու դողաց այնտեղ:
Քայլերուդ առաջ լայնորեն բացի
Ժանգոտած հոգիս և եկար, անգե՛տ,
Ճամփորդությունն մը ինչպես երկար
Բազուկներուս մեջ՝ որք քու մարմինեդ:
Օ՛հ, նստե հիմա և ա՛լ մի՛ երթար,
Հիմա՛, մեղքըցիր և եթե կրնաս
Զիս քիչ մը սիրե՛, ո՛վ բարի տղաս...